

Фикҳ дарслари (122-дарс). Ҳайз намоз ва рўзани ман қилади

13:00 / 04.02.2021 4202

يَبْنَ لِلَّهِ تَلَّ اسْرِي شَيْبُحِ يَبَّأْتَنْبَةً مَطَافٍ نَأْ: اِهْنَعُ هَلْ لِي صَرَّةَ شَيْءٍ اَعْنَعُ
عُدَّافاً رُطَافاً اَلْفُ صُرَاحُ تَسُأُ يِّنْ: تَلَّ اَقَوْفَ مَلَسَوْ هَيْلَعُ هَلْ لِي اَلْصَلَّ
ةَ اَلْصَلَّ اِيْعَدُّ نَكَلَوْ، اِيْعَضُّ يَحْلِبُ اَبَسَّ يَلَوُ قُرْعَ كَلَدٌ نِ اِلْ، اَلْ اَقَوْفُ؟ اَلْصَلَّ
يَفَوْ . يَلَّصَوْ يَلَّسَتَّعَا مُثْ، اِهْ يَفَنَ يَصِيحُ تَتُنُّ كَي تَلَّ اِمَّ اَيَّ اَلْ رُدَّقُ
مَدَلَّ اَكُنَّعَ يَلَّسُغَا فُ تَرَبَّدَا اِذْ اَوْ، اَلْصَلَّ اِيْعَدَّفُ اِيْعَضُّ يَحْلِبُ تَلَّ بَقَا اِذْ: اِيْعَوْرُ
، اَسْمَخْلُ اِهْ اَوْرُ، يَلَّصَوْ

Оиша розияллоҳу анҳодан ривоят қилинади:

«Фотима бинти Абу Ҳубайш Набий соллаллоҳу алайҳи васалламдан:

«Мен истехоза бўламан, пок бўлмайман. Намозни қўяманми?» деб сўради. Ул зот:

Ҳайз яна масжидга киришни, тавофни ва лозимнинг остидаги нарсадан ҳузурланишни ман қилади.

لَا أَقَامَ لَسَوْ وَهِيَ لَعْلَعُ الْجَلَلِ لَصِيَّبِ النَّعِ، أَوْ نَعُ الْجَلَلِ فِي ضَرَّةِ شَيْءٍ نَعُ
بُنُجِ الْوَضَائِحِ لِدِحْسَمِ الْجَلِّ الْيِّنِ إِفْ، دِحْسَمِ الْجَلِّ نَعُ تَوَيْبُ الْجَلِّ وَهَ اَوْجُ وَ
دَوَادُ وَبَأُ هَاوَرُ

Оиша розияллоҳу анҳодан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Мана бу уйларни масжиддан бошқа томонга қаратинглар. Мен масжидни ҳайзли аёлга ва жунубга ҳалол қилмайман», дедилар».

Абу Довуд ривоят қилган.

Ҳайз тавофни ман қилиши бу амал Масжидул Ҳаромнинг ичида бўлганидандир. Ҳайзли аёлнинг масжидга кириши эса мумкин эмас.

هِيَ لَعْلَعُ الْجَلَلِ لَصِيَّبِ الْجَلِّ الْوُسْرُ نَأُ؛ تَلَقَّاهَا نَعُ هَلَلِ الْيَضْرَّةِ شَيْءٍ نَعُ
تَحْتِ بَابِ الْوُطَاتِ الْوُسْرُ نَأُ نَأْرِي عَجَّ الْوُسْرُ نَأُ نَأْرِي عَجَّ الْوُسْرُ نَأُ نَأْرِي عَجَّ الْوُسْرُ نَأُ
مَلْسُمُ الْوُسْرُ نَأُ نَأْرِي عَجَّ الْوُسْرُ نَأُ نَأْرِي عَجَّ الْوُسْرُ نَأُ

Имом Бухорий ва имом Муслим Оиша розияллоҳу анҳодан ривоят қилган ҳадисда Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«(Ҳайз кўриб қолсанг), хожи нима қилса, қилавер. Фақат пок бўлмагунингча Байтни тавоф қилма», деганлар.

«Лозимнинг остидаги нарса» иборасидан тананинг киндик билан тизза орасидаги қисми кўзда тутилади.

Ҳайз лозимнинг остидаги нарсадан ҳузурланишни ман қилишига далил:

Аллоҳ таоло Бақара сурасида:

نُرْطِيَّ تَحْتِ نُهُ وَبَرَقَاتِ الْوَضَائِحِ الْمَلِيَّ فِءَ اسْنِ الْجَلِّ الْوَلَزَتْ عَاف

«Ҳайз чоғида аёллардан четда бўлинг. Пок бўлмагунларича уларга яқинлашманглар», деган (222-оят).

هِيَ لَعْلَعُ الْجَلَلِ لَصِيَّبِ الْجَلِّ الْوُسْرُ نَأُ؛ تَلَقَّاهَا نَعُ هَلَلِ الْيَضْرَّةِ شَيْءٍ نَعُ
تَحْتِ بَابِ الْوُطَاتِ الْوُسْرُ نَأُ نَأْرِي عَجَّ الْوُسْرُ نَأُ نَأْرِي عَجَّ الْوُسْرُ نَأُ

Маймуна розияллоҳу анҳодан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам ўз хотинларини ҳайзли пайтларида изор^[1] устидан қучоқлар эдилар».

Учовлари ривоят қилишган.

Бу маънодаги бошқа ривоятлар ҳам кўп. Уларнинг барчасида лозим остидан ҳузурланиш мумкин эмаслиги таъкидланади.

^[1] Изор – тананинг киндикдан пастини тўсиб турадиган, эн матодан иборат кийим. У иссиқ ўлкаларга хос кийим бўлиб, баъзи араб ва Жануби-шарқий Осиё ўлкаларида ҳозирда ҳам кенг тарқалган. Уни эҳромнинг пастки қисми ёки лунгига ўхшатиш мумкин.

«Кифоя» китобининг биринчи жузидан